

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 385/08-100

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 27. mája 2010 v senáte zloženom z predsedu Milana Ľalíka, zo sudkyne Marianny Mochnáčovej a sudcu Petra Brňáka v konaní o sťažnosti Mgr. J. H., B., zastúpeného advokátkou JUDr. R. M., B., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prerokovanie vecí v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 31 D 1834/2003 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Mgr. J. H. na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 31 D 1834/2003 **p o r u š e n é b o l o .**

2. Mgr. J. H. **p r i z n á v a** finančné zadosťučinenie v sume 2 000 € (slovom dvetisíc eur), ktoré **j e** Okresný súd Bratislava III **p o v i n n ý** zaplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresný súd Bratislava III je p o v i n n ý uhradiť Mgr. J. H. trovy právneho zastúpenia v sume 336,43 € (slovom tristotridsaťšesť eur a štyridsaťtri centov) na účet právnej zástupkyne JUDr. R. M. do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Sťažnosti vo zvyšnej časti n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. apríla 2007 doručená sťažnosť Mgr. J. H. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. R. M., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva na rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 3 ústavy a čl. 37 ods. 3 listiny, základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, základného práva na informácie podľa čl. 26 ods. 1 a 2 ústavy a čl. 10 ods. 1 dohovoru, základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a čl. 1 Dodatkového protokolu k dohovoru postupom súdnych komisárok a Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 31 D 1834/2003.

2. Ústavný súd uznesením č. k. I. ÚS 385/08-52 z 26. novembra 2008 prijal na konanie sťažnosť v časti týkajúcej sa namietaného porušenia práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, vo zvyšnej časti sťažnosť odmietol.

3. Zo sťažnosti a z jej príloh, ako aj zo spisu Okresného súdu Pezinok vyplýva, že dedičské konanie po nebohom M. H., začalo a aj v súčasnom období je vedené na okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 31 D 1834/2003. V predmetnom dedičskom konaní sa sťažovateľ domáha vydania rozhodnutia o nadobudnutí majetku z dedičstva po svojom

nebohom synovi, pričom tvrdí, že v tomto konaní boli konajúcimi notárkami – súdnymi komisárkami Mgr. M. K., JUDr. M. M. a okresným súdom opakovane porušené jeho práva. Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie sťažovateľ pôvodnú sťažnosť doplnil podaním z 8. decembra 2008 so zvukovým záznamom.

4. Dňa 25. júna 2008 podal sťažovateľ na ústavnom súde ďalšiu sťažnosť, ktorou okrem porušenia iných práv namieta prietahy v dedičskom konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 31 D 1834/2003 po dátume podania prvej sťažnosti ústavnému súdu, t. j. po 20. apríli 2007. Ústavný súd sťažnosť v uvedenej časti uznesením č. k. IV. ÚS 281/09-29 zo 7. augusta 2009 prijal na ďalšie konanie a následne uznesením č. k. PLs. ÚS 1/09-7 zo 14. októbra 2009 spojil sťažnosti sťažovateľa vedené pod sp. zn. I. ÚS 385/08 a sp. zn. IV. ÚS 281/09 na spoločné konanie, ktoré je vedené pod sp. zn. I. ÚS 385/08.

5. Ústavný súd v konaní o prvej sťažnosti vyzval sťažovateľa, aby sa vyjadril ku vhodnosti ústneho pojednávania, a Okresný súd Pezinok na vyjadrenie k prijatej sťažnosti a vhodnosti ústneho pojednávania, a to z dôvodu, že mu vec bola postúpená ako miestne príslušnému súdu. V ďalšom období došlo k opätovnému postúpeniu spisu na konanie okresnému súdu. Sťažovateľ podaním z 5. marca 2009 oznámil, že vo veci trvá na ústnom pojednávaní a zároveň požiadal o spojenie vecí do jedného konania. Okresný súd listom sp. zn. Spr. 3119/09 z 27. apríla 2009 zaslal ústavnému súdu vyjadrenie konajúcej notárky k sťažnosti a zároveň oznámil, že mu nemôže predložiť spis z dedičského konania, ktorý predkladá Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie, pretože zastáva názor, že na konanie vo veci je príslušný Okresný súd Pezinok. Následne, 16. júna 2009 okresný súd doručil ústavnému súdu vyjadrenie krajského súdu, ktorý potvrdil, že na konanie je príslušný okresný súd. Listom z 27. októbra 2009 sťažovateľ doplnil svoju sťažnosť a upresnil petit, ktorého sa domáha v konaní pred ústavným súdom. Na základe oznámenia notárskeho úradu, okresného súdu, ako aj krajského súdu ústavný súd zistil, že vec je právoplatne rozhodnutá 19. marca 2010. Proti rozhodnutiu podal sťažovateľ dovolanie, na základe čoho sa spis v súčasnom období nachádza na Najvyššom súde Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“).

6. Okresný súd ústavnému súdu oznámil, že vo veci netrvá na ústnom pojednávaní. Právna zástupkyňa sťažovateľa listom z 3. marca 2010 ústavnému súdu oznámila, že sa po zvážení všetkých skutočností vzdáva ústneho pojednávania. Vzhľadom na uvedené a podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd sťažnosť prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu.

II.

7. Ústavný súd po oboznámení sa s obsahom oboch sťažností spojených na spoločné konanie, s vyjadreniami vo veci konajúcej sudkyne a súdnej komisárky, podpredsedníčky okresného súdu, ako aj so skutočnosťami vyplývajúcimi z opakovane predloženého spisu okresného súdu sp. zn. 31 D 1834/2003 zistil tento priebeh konania:

Okresný úrad Bratislava oznámil 8. októbra 2003 okresnému súdu úmrtie M. H., ku ktorému došlo v G. v R.. Okresný súd vydal uznesenie o začatí dedičského konania 21. októbra 2003. Konaním vo veci bola poverená súdna komisárka Mgr. M. K.. Prvé pojednávanie vo veci sa uskutočnilo 26. novembra 2003 za účasti matky nebohého J. H., s ktorou bola spísaná zápisnica o predbežnom vyšetrení. V období po tomto pojednávaní uskutočňovala súdna komisárka úkony pre účely zistenia poručiťovho majetku. Dožiadany bol Katastrálny úrad v Senci pre účely identifikácie nehnuteľností vo vlastníctve poručiťovho, Fond národného majetku k cene dlhopisu, Zdravotná poisťovňa Dôvera k výške pohľadávky – nezaplateného poistného, ako aj ďalšie subjekty pre účely zistenia aktív a pasív dedičstva. Súdna komisárka vyhotovila prvý súpis aktív a pasív dedičstva 15. decembra 2003 a následne na základe ďalších predložených dokladov 12. februára 2004. Na pojednávaní uskutočnenom 12. februára 2004 J. H. odmietla dedičstvo. Sťažovateľ podal okresnému súdu žiadosť o odňatie veci konajúcej notárke Mgr. K.. Okresný súd 29. apríla 2004 vec pridelil notárke JUDr. M. M., o čom sťažovateľa upovedomil. V období po prevzatí veci vykonávala konajúca notárka ďalšie úkony na ustálenie rozsahu dedičstva po poručiťovi, uskutočnilo sa viacero pojednávaní. Sťažovateľ spochybnil dedičskú spôsobilosť J. H.

a podal na okresnom súde návrh na rozhodnutie o jej nespôsobilosti na dedenie a na vrátenie neoprávneného majetkového prospechu. Zároveň požiadal súd o prerušenie dedičského konania. Napriek skutočnosti, že dedičmi po poručiteľovi boli iba jeho rodičia, teda dve osoby, k určení, že okresný súd bude konať s J. H. a Mgr. J. H. ako s osobami, u ktorých dôvodne možno predpokladať, že sú dedičmi, došlo až uznesením sp. zn. 31 D 1834/2003, Dnot 80/2004 zo 4. júla 2006 (právoplatné 4. augusta 2006). Po súpise aktív a pasív dedičstva k 30. novembru 2006 bolo uznesením č. k. 31 D 1834/2003-250 zo 6. februára 2007 nariadené znalecké dokazovanie z odboru oceňovania nehnuteľností a okresnému súdu bol podaný návrh na nariadenie znaleckého dokazovania na určenie ceny hnutel'ných vecí. V uvedenom období s'ťažovateľ podal odvolanie proti uzneseniu o nariadení znaleckého dokazovania, predsedovi okresného súdu podal s'ťažnosť na priet'ahy v dedičskom konaní a zároveň uplatnil námietku zaujatosti konajúcej notárky. Okresný súd na námietku zaujatosti neprihliadol, vec bola vrátená konajúcej notárke na ďalšie konanie. Dňa 25. apríla 2007 podal s'ťažovateľ s'ťažnosť ústavnému súdu. Ďalšie obdobie, v ktorom podľa s'ťažovateľa dochádzalo opätovne k priet'ahom v konaní, bolo predmetom druhej s'ťažovateľom podanej s'ťažnosti na ústavnom súde 25. júna 2008. S'ťažovateľ opakovane uplatnil námietku zaujatosti konajúcej notárky, na ktorú súd neprihliadol, žiadal okresný súd o prijatie opatrení na zabránenie vzniku škôd a znehodnotenia dedičstva. Na ocenenie vecí boli ustanovení súdni znalci z odboru bytového zariadenia, energetiky, stavebníctva a elektrotechniky, okresný súd sa musel zaoberať žiadosťami účastníkov, ako aj odvolaniami k podaným znaleckým posudkom a odmene za ich vykonanie. Viacerými dožiadaniami okresný súd zisťoval posledný pobyt a bydlisko poručiteľa. Po vykonaní dokazovania v dedičskej veci a vzhľadom na skutočnosť, že konanie pre nesúhlas s'ťažovateľa nebolo možné ukončiť dohodou a vydaním osvedčenia o nadobudnutí dedičstva, podala konajúca notárka 12. októbra 2009 okresnému súdu návrh na vydanie uznesenia o potvrdení zákonných podielov s'ťažovateľa a J. H.. Okresný súd vydal osvedčenie v decembri 2009, proti ktorému podal s'ťažovateľ odvolanie. Krajský súd o ňom rozhodol 26. januára 2010, rozhodnutie sa stalo právoplatným 19. marca 2010. Spis bol 26. apríla 2010 postúpený najvyššiemu súdu na rozhodnutie o dovolaní, ktoré podal s'ťažovateľ.

III.

8. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Sťažovateľ zároveň namietal aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 28/01, I. ÚS 20/02).

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čo platí aj o čl. 6 ods. 1 dohovoru, vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu“ (m. m. IV. ÚS 221/04).

V posudzovanej veci sú spoločne hodnotené postupy súdnej komisárky a okresného súdu, pretože podľa ustanovenia § 38 ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku úkony súdneho komisára sú úkonmi súdu.

Základnou povinnosťou súdu, sudcu a súdneho komisára je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu, sudcu a súdneho komisára vyplýva z § 6 Občianskeho súdneho poriadku, ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ďalej z § 100 ods. 1, podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Sudca (súdny komisár) je podľa § 117 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku povinný robiť vhodné opatrenia, aby sa zabezpečilo splnenie účelu pojednávania a úspešné vykonanie dôkazov.

9. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prieťahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou ESĽP v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľa.

9.1 Predmetom namietaného konania je dedičské konanie, v ktorom bolo potrebné ustáliť dedičov a majetok po poručiteľovi a zároveň stanoviť dedičské podiely. Dedičské konanie patrí k štandardnej agende všeobecných súdov, ku ktorej existuje stabilizovaná

judikatúra všeobecných súdov. Na právnu alebo skutkovú zložitosť veci okresný súd ani konajúca súdna komisárka nepoukázali. Vzhľadom na charakter majetku po poručiťovi (nehnuteľný majetok, zvieratá a hnuťný majetok) možno konanie vzhľadom na potrebu vykonať vo veci znalecké dokazovanie považovať po vecnej stránke za zložitejšie. Doterajší priebeh napadnutého konania však ústavný súd nemôže pripísať len na vrub faktickej náročnosti prerokovávanej veci. Ani podpredsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení nenamietala zložitosť napadnutej veci. Po právnej stránke ide o vec, ktorá patrí k štandardnej agende všeobecných súdov, a nie je právne zložitá.

9.2 Správanie účastníka konania je druhým kritériom pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd pri preskúmaní spisu zistil, že správanie sťažovateľa možno označiť za také, ktoré malo zásadný vplyv na doterajšiu dĺžku konania. Sťažovateľ totiž počas trvania dedičského konania opakovane uplatnil námietku zaujatosti súdnej komisárky (jednej z nich bolo vyhovené a došlo k zmene konajúcej súdnej komisárky), zmenil svojho právneho zástupcu, namietol dedičskú spôsobilosť J. H. a okresnému súdu podal žalobu o určenie jej dedičskej nespôsobilosti a žiadal aj o odročenie pojednávania.

9.3 Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup súdnej komisárky a okresného súdu, ktorý vo veci konal. Konanie vedené okresným súdom začalo z úradnej moci po oznámení úmrtia poručiťa. Základné úkony vo veci boli vykonané súdnou komisárkou a okresným súdom tak, ako to je uvedené v časti II. bod 7. V súčasnom období je konanie právoplatne ukončené. Rozhodnutie vo veci sa stalo právoplatným 19. marca 2010, z čoho vyplýva, že celkovo konanie na okresnom súde trvalo 6 rokov a 3 mesiace. Ústavný súd sa zaoberal postupom okresného súdu, pričom zistil, že je poznamenané priet'ahmi ako celok a v rámci neho možno nájsť aj kratšie obdobia nečinnosti, ktoré prispeli k celkovej dĺžke konania. Okresnému súdu trvalo neprimerane dlho ustálenie dedičov, a to napriek tomu, že dedičmi

boli iba rodičia poručiťa. Okresný súd nezabezpečil súpis poručiťovho majetku a s veľkým časovým odstupom od začatia dedičského konania nariadil znalecké dokazovanie, hoci vzhľadom na veci patriace do dedičstva bolo potrebné tak urobiť hneď v jeho začiatku. K dĺžke konania prispelo nepochybne aj určovanie miestnej príslušnosti súdu na konanie a zmena konajúcej súdnej komisárky.

Vychádzajúc z uvedených skutočností dospel ústavný súd k názoru, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 31 D 1834/03 došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

IV.

10. Ak ústavný súd pri rozhodovaní o s'ťažnosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby podľa čl. 127 ods. 2 ústavy vysloví, že k porušeniu práva došlo právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom, príp. nečinnosťou, zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah, príp. prikáže tomu, kto právo porušil, aby vo veci konal. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže zároveň na žiadosť osoby, ktorej práva boli porušené, rozhodnúť o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia.

S'ťažovateľ vo svojej s'ťažnosti požadoval, aby ústavný súd nálezom prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných priet'ahov. Vzhľadom na skutočnosť, že vo veci sp. zn. 31 D 1834/03 už bolo právoplatne rozhodnuté, ústavný súd v tejto časti s'ťažnosti nevyhoviel.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa s'ťažovateľ domáha primeraného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti žiadal aj o priznanie primeraného finančného zadost'učinenia, ktoré v doplnení sťažnosti vyčíslil na sumu 800 000 Sk (26 555 €), a to z dôvodu, že v konaní dochádza k pretrvávajúcemu hrubému poškodzovaniu jeho dedičských práv, s majetkom po poručiťel'ovi nemôže narábať a zabezpečiť jeho ochranu, čo výrazne vplýva aj na jeho zdravotný stav a všetky tieto skutočnosti vníma ako odopretie spravodlivosti.

Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia práva... (IV. ÚS 210/04).

Vzhľadom na okolnosti danej veci zakladajúce namietané porušenie základného práva (celkovú dĺžku súdneho konania s ohľadom na podiel sťažovateľa na dĺžke konania) ústavný súd považoval za odôvodnené priznať sťažovateľovi finančné zadost'učinenie v sume 2 000 €, ktoré mu je povinný zaplatiť okresný súd (bod 2 výroku nálezu).

11. Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátkou JUDr. R. M., a priznal jej trovy konania za tri úkony právnej služby (príprava a prevzatie veci, písomné vyhotovenie sťažnosti a vyjadrenie k stanovisku okresného súdu), z toho dva úkony vykonané v roku 2007 v sume 208,99 € a jeden úkon vykonaný v roku 2010 v sume 127,44 €. Ústavný súd v súlade s ustanoveniami § 1 ods. 3, § 11 ods. 2, § 14 ods. 1 písm. a) a c) a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov priznal sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia v sume 336,43 €.

Trovy konania je okresný súd povinný podľa § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 Občianskeho súdneho poriadku uhradiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (bod 3 výroku nálezu).

12. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. mája 2010